

NY MUSIK

med stöd av Pro Helvetia

två

Christian Wolff: Ruth f. trombon o. piano - uruppförande

Kleeb/Dahinden: Sequenz 2 - Berg f. trombon o. piano

Alvin Lucier: Music For Piano With
One Or More Snare Drums

--paus-- om t tillåter blir det fika utomhus
til ompanjemang av
Ist **elenka: insgesamt** f. piano o. bäcken
- uruppförande

John Cage: Two⁵ f. trombon o. piano

Roland Dahinden - trombon

Hildegard Kleeb - piano

Söndag 16 augusti 1992 kl. 19.00

Knut Håkansonssalen, Musikskolan, S. Kyrkog. 36

Det schweiziska äkta paret **Roland Dahinden** och **Hildegard Kleeb** (f. 1962 resp. -57) har på kort tid gjort sig kända som något av tonsättarnas favoriter. Så har inte bara Christian Wolff, John Cage och Alvin Lucier skrivit direkt för dem, utan exempelvis även näst Ny Musik-gäst - Hans Otte - står i begrepp att komponera för dem. De har kort sagt fått namn om sig som några av samtidens finaste kammarmusiker. Nämnas kan bl.a. att Hildegard Kleeb gjort den nog hittills bästa inspelningen av Morton Feldmans sena musik; För Bunita Marcus.

Ny Musik-favoriten **Christian Wolff** (f. 1934) har varit flitig de senaste åren och skrivit bl.a. två större duoverk med piano: **Rosas** för slagverk/piano och **Ruth** för trombon/piano, vilket här får sitt uruppförande. Om någon särskild utveckling kan utläsas ur dessa senare verk är det en tendens att föra samman äldre och nyare tekniker till en helhet som ofta byggs upp av många små disparata delar, på samma sätt som i **Kegama**, som ju uruppfördes på Ny Musiks 100:e konsert. **Ruth** (1991) är skrivet till minne av Ruth Crawford Seeger (1901-53) - en legend i amerikanskt musikliv, vars intresse för både konst- och folkmusik, liksom hennes politiska orientering, gör henne till Wolffs frände. Under 20-talet räknades hon tillsammans med bl.a. Edgard Varese, Carl Ruggles, Henry Cowell och Dane Rudhyar till de verkliga avantgardisterna i USA. Mot slutet av decenniet började hon på Cowells inrådan att studera för dennes lärare Charles Seeger, som också blev hennes make. De drogs i början av 30-talet med i det vänsterorienterade intresset för arbetarnas och folkets musik, och deras betydelse för den amerikanska folkmusikrörelsen kan knappast överskattas. Hennes styvson är f.ö. den i dessa sammanhang inte helt obekante Pete Seeger. Ruth Crawford Seegers kanske allra finaste verk, och det på vilket hennes berömmelse i första hand vilar, är den finstrukturerade String Quartet (1931), som är ett ypperligt exempel på hennes "dissonanta kontrapunkt".

Roland Dahinden och **Hildegard Kleeb** har under senare år komponerat ett flertal verk tillsammans, bland dem **Sequenz 2 - fem fragment** (1991) och **Berg** (1990/91) som här spelas i svit. Det är musik i vilken trombonens naturtonsstämning ställs mot pianots tempererade klanger. Som inspiration till **Berg** fungerar en dikt av Robert Lax (1960). (Se sista sidan.)

Alvin Lucier (f. 1931), som inte torde tarva någon närmare presentation (men utifall att; se Ny Musik Blädder nr. 1), har

på senare tid intresserat sig mycket för pianot, och just nu komponerar han ytterligare ett pianoverk, närmare bestämt för piano och två sinusgeneratorer. Om sitt senast fullbordade verk i genren skriver han:

"Music For Piano With One Or More Snare Drums är ett i raden av verk jag har skrivit för piano och resonanta föremål. I **Music For Piano With Amplified Sonorous Vessels** fångar mikrofoner, som stuckits ned i små kärl placerade inuti pianot, upp resonanser som är specifika för dessa kärlets dimensioner, och i **Nothing Is Real** (som Lucier uruppförde i Borås 1990) hörs fragment av en Beatlessång strömma ur en tekanna. I detta verk fås virveltrummor som placerats ut i rummet att sympatetiskt reagera på pianots toner.

Pianisten spelar en serie toner i tur och ordning, och upp-repar dem sedan i skiftande och överlappande mönster. När hon gör detta, reagerar trummorna allt efter pianots skiftande tonhöjder, deras resonansomfång och deras placering i rummet.

Music for Piano With One Or More Snare Drums skrevs till Hildegard Kleeb och uruppfördes av henne den 21 mars 1992 på Galerie Sou-Sol i Genève."

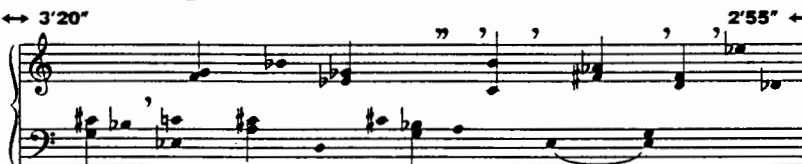
Istvàn Zelenka föddes 1936 i Ungern och flydde till Österrike vid revolten 20 år senare. Schweizisk medborgare från 1976. Verksam som radioman, lärare och tonsättare. Har komponerat i många olika genrer, ofta med särskild hänsyn till den plats där musiken skall framföras - Musik für Schallplätze, "espaces philophoniques". Ett sådant verk är **insgesamt** (1986-92) för piano och bäckenspelare, som skall framföras utomhus, i en trafiktät del av en stad eller i en skog. De båda inter-preterna står på stort avstånd från varandra, dock inom hörhåll. **insgesamt** består i själva verket av fyra separata kompositioner: **...accelerando...** (1986) för bäcken, **musique nécessaire/musique possible?** (1989), **gerüst** (1990) och **cependent l'OZONE, par exemple** (1988-91), samtliga för piano.

Man får alltså tänka sig detta som en komposition i Cages efterföljd, i vilken de omgivande ljuden är lika viktiga som de komponerade, vilka bl.a. innehåller klanger som ingår i en dialog med omgivningens ljud - faktiska eller underförstådda.

John Cage, som fyller 80 år den 5 september, sparar sitt otium. Under senare år - sedan han fick slumporaklet I Ching digitaliserat (i sina skåp har han datalistor med "svar på frågor jag ännu inte har ställt") - har han komponerat en

ofattbar mängd verk, större delen uppbyggda så, att musikern har att realisera en notbild inom vissa flexibla tidsgränser: "Variabel struktur. En så att säga jordbävningssäker musik. En serie verk är den grupp som inleddes med **Two** och fortsatte med **One, Five, Seven, Twenty-three, 101, Two², One² och Three**. I vart och ett av dessa verk siktar jag mot något som jag ännu inte har funnit. Min favoritmusik är den som jag ännu inte har hört. Jag hör inte den musik jag skriver. Jag skriver för att höra den musik jag ännu inte har hört..."

2'05" ↔ 3'20"

2'55" ↔ 4'10"

Two⁵ - som ingår i en serie duoverk - komponerades 1991 och är tillägnat Roland Dahinden och Hildegard Kleeb. Liksom de arbetar Cage här med två olika stämningar, pianots tempererade mot trombonens mikrotonala (oktaven är uppdelad i 72 steg).

one stone	i am	i am
one stone	thinking	thinking
one stone	as i lift	as i lift
	one stone	one stone:
i lift		
one stone	i am	one stone
one stone	thinking	one stone
	as i lift	one stone
i lift	one stone	
one stone	one stone	one stone
and i am		one stone
thinking	i am	one stone
	thinking	
i am	as i lift	one stone
thinking	one stone	one stone
as i lift		
one stone	one stone	one stone
	one stone	one stone
one stone	one stone	
one stone		one stone
one stone	i lift	one stone
	one stone	one stone
i lift	one stone	
one stone		
one stone	i lift	one stone
	one stone	and i am
i lift	thinking	thinking
one stone		
one stone		